

det egentlige Krybskytteri, som er den væsentligste ulovlige Jagt; men dette har jo, som bekendt, udviklet sig og bestaaet under den hidtil gjældende Lovgivning; det har vistnok udviklet sig i det største Omfang, og havt den største Betydning netop der, hvor Jagtforholdene ere meest trykkende, paa den kongelige Wildtbane og i Nærheden af denne, ligesom paa Steder, som støde lige op til andre store Wildtbaner, hvor der er en stor Deel Wildt. Det er kun der, Krybskytteriet har stor Betydning her i Landet; thi det er kun der, det afkaster nogen væsentlig Fordeel, og saaledes kan slysselsatte en Mand og afgive Gjenstand for hans vedvarende Beskæftigelse. Disse Forhold ville ikke berøres ved Loven; jeg vil snarere antage, at det egentlige Krybskytteri som Næring vil drives mindre, naar Loven udkommer, saaledes som den nu er forandret, end saaledes som den hidtil har bestaaet; thi Jordbrugerne i det Hele ville være mere tilbøielige til at modvirke det, end de hidtil have været, og tillige vil Formindsfælsler af de større og mere værdifulde Dyrearter, som have udgjort den væsentligste Gjenstand for Krybskytteriet, medføre, at denne Næringsvei ikke bliver saa indbringende, som den hidtil har været, da den jo, som bekendt, har været drevet i et ikke ringe Omfang paa sine Steder, navnlig, efter hvad man almindeligt forsiikrer, i et større Omfang her i Sjælland i de sluttede Jagtdistricter end i Jylland, hvor der hverken har været Gjenstande derfor i saa hoi Grad, eller saa megen Binding forbunden dermed som her. Det egentlige Krybskytteri, troer jeg altsaa ikke vilde berøves derved. Hvad derimod det angaaer, at den enkelte Jordbruger, ved at benytte de Bestemmelser, Loven giver, ved undertiden at skyde efter Spurve, Skader eller Krager, skulde opnaae nogen saadan stor Udviſling som Jæger, eller nogen saadan stor Døvelse i eller Lyſt til at drive Jagten, at det skulde føre ham ind paa at skyde de Gjenstande, som han ikke maa skyde, da maa jeg tilſtaaee, at jeg anſaaee dette for meget tvivlsomt. Jeg veed ikke, om Erfaringen her i Lændet taler for, at ulovlig Jagt i de Egne, hvor der findes Strandjagt, er mere almindelig end i andre Egne, og dog er det bitterligt, at Strand-

jagten er fri og aaben for Alle og Enhver, og jeg veed derfor ikke, om det kan godtgjøres, at en saadan Udgang til at bruge Skydegeværer til visse lovlige Diemed nødvendigt medfører forøgede Misbrug deraf. I Sagens Natur kan jeg ikke skjønne, at der ligger Noget, som med Bestemthed medfører dette. Nu kan man vel ſige, at det vil blive vanskeligere for den Jagtberettigede at føre Bevīs imod vedkommende Jordbruger, om han end virkelig har gjort sig skyldig i ulovlig Jagt, naar der er visse Tilfælde, hvor Jordbrugeren lovligt kan bruge Skydegevær. Det er vel tildeels rigtigt og sandt; men paa den anden Side vil den Ændring, som den meget ærede Minoritet har foreslaaet i Lovudkastet, ſaa lidet indſtrænke de Tilfælde, hvorefter det saaledes, som Lovudkastet nu er affattet, ſtaager Jordbrugeren frit for at lade ſig finde med Bøſſe paa ſin Lod, enten han gjør det for Fornøiſe eller han ſkyder med løſt Krudt eller for at anſtille Skydeøvelſer eller Sligt, at jeg virkelig ikke troer, at det vil være nogen ſærdeles væſentlig Gjenſtand for den Jagtberettigede til at formene Jordbrugeren at anvende Skydevaaben for at ødelægge diſſe enkelte Arter af ſkadelige Dyr, ſom Udkaſtet omtaler. Jovrigt indrømmer jeg, at Sagen kan være tvivlsom; men jeg kan dog paa den anden Side ikke indſee, at den er af en ſaa indgribende eller væſentlig Betydning, ſom den meget ærede Minoritet vil tillægge den.

Stampe: Den ærede Landſtingsmand fra Thyen (Holberg), ſom har talt i denne Sag, har blandt Andet yttrret, at, fordi der gives Frihed, er det ikke ſagt, at denne Frihed misbruges. Jeg vil i denne Anledning tillade mig at bemærke, at jeg troer, at det med Frihed med Henſyn til Jagten har en anden Befæfſenhed end med Friheden i Almindelighed. Jeg troer, at det for enhver praktiſt Jæger vil ſtille ſig ſaaledes, at, naar man har Lov til at gaae paa Jagt hele Aaret igiennem og ſkyde Spurve og Krager oſv., at denne Frihed da vil blive misbrugt. Den ærede Landſtingsmand har vel yttrret, at han ikke troer, at denne Frihed vil misbruges; jeg tør tillade mig at troe, at jeg jo vel i denne Henſeende,